

Ein Blaukehlchen!

Door: Peter Vermaas.

Lang geleden toen wij nog niet zo lang vogelaars waren, hadden we veel vogels nog nooit eerder gezien. We hadden in het begin gezamenlijk één verrekijkertje. Daar kwam al gauw een tweede bij, om niet te hoeven wachten op je beurt om te zien waar de ander naar stond te kijken. De eerste Peterson's vogelgids werd aangeschaft om de soorten te leren kennen. We waren blij met een vink (zijn we nog).

Op een zeker moment heb je het idee dat je al heel veel soorten gezien hebt, maar dat er toch nog wel wat ontbreekt aan dat lijstje. Je gaat naar bepaalde gebieden in de omgeving om soorten te zien die je rond huis niet zal aantreffen. Tegenwoordig hebben we het dan over andere biotopen, maar toen zei je gewoon: "ergens anders" heen.

Eén soort stond voor ons wel hoog op onze wensenlijst. Dat was de blauwborst. Steeds als we in een gebied kwamen waar die zou kunnen voorkomen was het speuren naar die blauwe borst die zich blijktbaar voor ons steeds verstopte. Het was onze wenssoort, sommigen noemen dat een schaamsoort ... *heb je die nog nooit gezien???? Nou ja!*

Ik herinner me dat we in de kijkhut "het Kiekgat" menig uurtje gezeten hebben, gewapend met kijker en Peterson's om elke vogel te determineren. Van alles was er te zien: slobbeend, krakeend, rietgors, bruine kiekendief enzovoort. In die tijd was het uitzicht uit die hut best de moeite waard. Tientallen keren waren we er al geweest en steeds geen blauwborst. Op een zeker moment gaat de deur in de hut open en komt een man binnen die ons begroet met "guten Tag". Achter hem heeft zijn vrouw de deur nog in haar hand, kijkt naar links, naast de deur en roept: "Ach guck mal, ein Blaukehlchen!". Jeannette en ik stormen van ons bankje in de richting van de uitgang om net te laat ons hoofd naar buiten te steken. Weg is de vogel! Het Duitse echtpaar zal wel gedacht hebben ...

Misschien wel een jaar later waren we bij kijkhut "de Bonte Piet" geweest en lopen terug naar de auto bij slag Baardmannetje. Warempel daar zit een blauwborst boven in de struiken. Kijk nou wat mooi! We genieten ervan. Die staart met dat kastanjebruine tintje. Dat zingende snaveltje, die blauwe keel met dat mooie rode vlekje in het midden. Geweldig. Weer een soort op onze

lijst. Thuisgekomen de vogelgids er nog eens bij gepakt en de blauwborst opgezocht. Toen pas realiseerden we ons dat het niet zomaar een blauwborst was maar een bijzondere roodgesterde blauwborst, die in onze streken niet vaak gezien wordt. Wisten wij veel...

Inmiddels weten we dat je voor blauwborsten de meeste kans hebt in het vroege voorjaar. Als de mannetjes hoog in het riet zitten te zingen om vrouwtjes te lokken en hun territorium af te bakenen. Zodra er eieren of jongen zijn, willen ze minder opvallen. Dan lijkt het wel of ze verdwenen zijn. Als je een roodgesterde blauwborst wilt zien, moet je geduld en geluk hebben of naar Scandinavië gaan. Die roodgesterde blauwborsten zijn op trek ook te zien op Cyprus. Deze variant trekt namelijk vanuit Afrika via de oostelijke route naar het noorden, terwijl onze variant (wit vlekje in het blauw) meer de westelijke trekroute volgt. Voor ons zijn er nog zat soorten die we wensen te zien, maar als we die nog niet gezien hebben, schamen we ons er niet voor. Je moet tenslotte wat te verlangen over houden.

Blauwborst (niet de vogel uit het verhaal). Foto: Peter Vermaas